

"זוהי איש"

פרשת נשא

המאור שבתורה

מעט מן האור דוטה הרבה מן החושך

לצ"נ: מו"א צט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ט' סיון התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
19:26	20:17	י-ם
19:23	20:15	ת"א
19:26	20:18	חיפה
19:23	20:15	ב"ש

כל הזכויות שמורות

ישא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

הרה"ק רבי לוי יצחק
מברדיטשוב
אומר: מה אדם יחיד הזהירר חז"ל ואמר: "והוי דן את כל האדם לכף זכות",
על אחת כמה וכמה שעל כלל ישראל חייבים ללמד זכות

אור התורה חייב להאיר גם את **ענייני העולם** ולהשפיע עליהם, שגם חיי היום-יום של יהודי יהיו מוארים באור התורה. שלא כדעת הסבורים שהתורה לחוד וענייני העולם לחוד.

פעם אחת בחוה"מ פסח נסעתי עם סבי חכם **מונחם מונשה** זצ"ל ברכבת ליהוד, בדרך סבי עישן (כך היה) דרכו לעשן ולייחד בזה ייחודים קדושים) ואני **הרהרתי בליבי** ואמרתי לעצמי: איך הסבא מעשן והלא יכול להיות בזה **חשש חמץ**, והנה, לפתע הסבא פונה אלי ואומר, "קח גם אתה תעשן, אין בזה שום חשש חמץ"...

מעולם לא דרש רבנו רבי **יצחק כדורי** זצ"ל ברבים. אמנם רבותיו בבגד התרו בו שלא להרבות בדרשה כדי שלא לעורר עליו **עין רעה**, אולם רבנו התרחק לגמרי מלשאת דברים ברבים ובמשך כך שנות חייו הארוכות נמנע מלדרוש. יש אומרים, כי הסיבה לכך הייתה- שלא לבייש את הדרשנים האחרים. תכונת ענווה מוחלטת זו בלטה גם כאשר נשאל הרב שאלות שונות בלימוד. עושה היה עצמו **לעפר ואפר**, משתדל להסתיר את גדולתו, ועונה רק על מה שנשאל ותו לא, כדי להצניע את ידיעותיו הרבות ואת גדולתו בתורה. לא פלא שהרב כדורי מעולם לא הוציא לאור ספר הלכה או קבלה אף שהיה **ידען מופלג**, ואף שהיה לו הרבה מה לכתוב.

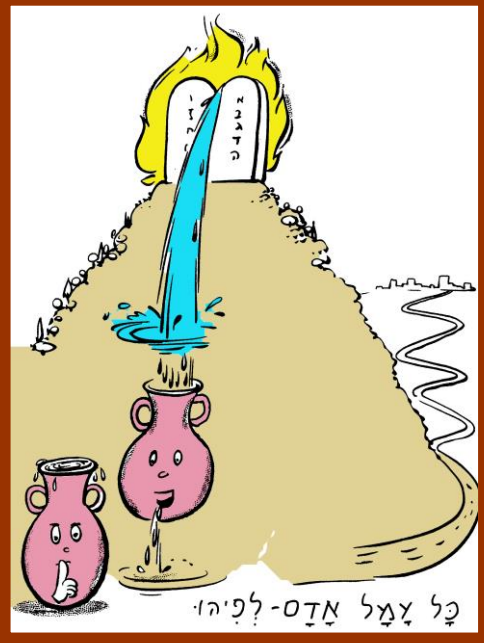
מי שאומר "אין לי כסף"
אומר **אמת** מי שאומר
"חסר לי כסף" **דובר שקר**.
שכן הכסף אינו חסר.

פעם אחת, פרץ בגאבס סכסוך חריף בין חתן לכלה, שנגרם בשל כעסו של החתן על אי מילוי הבטחה מצד הורי הכלה, שהבטיחו לספק לה נזמי זהב. **ברוב כעסו**, אמר החתן לכלה שתחזור לבית הוריה, והיא עזבה את הבית בכובשת פנים ובקול בכייה. כשהגיעו הדברים לאוזני רבנו **חיים חורי** זצ"ל, קם מיד, לקח נזמי זהב מתכשיטי אשתו ונתן לכלה- ובכך חזר השלום לשרור בין בני הזוג. עיני הכל נשואות אליו, **ועיניו נשואות** למי שאמר והיה העולם, בתפילה חוזרת ונשנית: "אתה ה' לא תכלה רחמך ממני!"

בחינת הילדים החזק עצמן גבוה, ושלום בית - נמוך.

המסירות של הגאון רבי **אלעזר מונחם מן שך** זצ"ל לרצותו פאה לידי בטיי בעקר לאחר שקלמה, שכן עד אז הקפידה הרבנית להסיר מעל צנארו ולחלוטין את **על הפרנסה והתקנת הבית**, על שאותו נשאה היא באהבה רבה על מנת לאפשר לו לעמל בתורה, גנתת מבלי שישטרך באי-אילו טרדות יום-יום קטנוניות. אולם עלינו לדעת כי **הקפדתו על כבודה** של הרבנית ורצונו להיטיב לה ולשקמה - קנאים היו מאז ומעולם! מאז נשואיו, ומשך כל חיה של הרבנית - היה משתדל בכל עת מצא לשקמה ולהרנין את לבה.

מסופר על מרן רבינו **עובדיה יוסף** זצ"ל "פאר הדור והדרו" עטרת תפארת ישראל שלפני שלוש עשרה שנה נכנס אחד מתלמידיו האהובים ללשכתו וביקש להזמין לערוך לו את **"החופה"**. והנה מיד ביקש מרן להביא לו את היומן, אך התברר שבאותו יום יש למרן **ארבעה** אירועים להיות בהם, ולכן השיבו מרן בצער שלא יוכל לערוך לו את החופה. והנה כשהשיב לחתן את התשובה, הביט מרן בחתן והרגיש שהוא מאוכזב על כך, ולכן החל מרן **לפייסו** ואמר לו: תסלח לי שלא אוכל להגיע, יש לי כמה אירועים באותו ערב! ולכן ביקש מרן מבנו הגאון הגדול "הראשון לציון" הרב הראשי לישראל רבי **יצחק יוסף** שליט"א לערוך לו את החופה!
והנה ביום החתונה ניגש החתן לביתו של מרן לבקש את ברכתו. וכשמרן ראה אותו מיד קרא לו ושוב ביקש את סליחתו על כך שלא יכול להגיע לחתונתו! והנה בלילה לאחר החופה באמצע "הריקודים" והשמחה, לפתע ניגשו החברים מהישיבה לחתן ואמרו לו בהתרגשות: **מרן הגיע!** ואכן מרן נכנס לאולם וברך את החתן והכלה ואת כל הנוכחים. ואמר מרן לחתן: אני לא יכולתי להגיע לחופה, אבל לפחות הגעתי עכשיו בכדי לשמח אותך! אז הבין החתן כיצד מרן "גדול הדור" דואג לשמח כל אחד ואחד **ובלבו הענק והרגיש** דואג לכל עם ישראל שכולם יהיו שמחים ומאושרים!

כל צאל אדם - לפי יו

מסופר על רבי **ישראל מסלונור** זצ"ל שכינס את תלמידיו ודבר עמם קשות על הפרצות שנראו לאחרונה **בחילול השבת** בקרב הסוחרים.
תמה אחד התלמידים ושאל: "רבי, וכי מה לנו ולחילול השבת של הסוחרים?!" ענה לו הרב: "יודאי שהדבר נוגע לנו, כי אם היינו **אנחנו זהירים** יותר בקיום המצוות, לא היו סוחרים אלה מחללים את השבת! עלינו להתחזק ככל יכולתנו בקיום התורה והמצוות, ובכך נגרום להפסקת חילולי השבת!"

ישנם דברים נעלים וחשובים כמו להזדרז לשיעור תורה, אך האם בשל כך ניתן להידחק בתור?!
זמן מנחה עומד לעבור האם "קידוש האמצעים" לשם התפילה" מאפשר לי לחנות **בחניית נכים** בכדי להספיק?!

נקודה למחשבה
מעמדם של הכהנים בני שבט לוי בעם ישראל וכללי התנהגותם והופעתם הייצוגית הנגזרים מתוקף תפקידם כמשרתים בקודש בבית המקדש. מדהים לגלות שבמחקר גנטי נמצא **גן משותף אצל כהנים**, ללא הבדלי מוצא אשכנזים, ספרדים, תימנים וכו'. 70/80% מהם נושאים גן משותף המעיד על היותם בני משפחה אחת, צאצאי אותו אב קדמון. בערך תקופתו של אהרון. היות שהמעמד כהן/לוי/ישראל נקבע ביהדות על פי האב (בשונה מהלאום "יהודי" שנקבע לפי האמא) הגן נמצא רק אצל מי שאביו כהן ולא אצל מי שאימו כהנת (עובר רק דרך הכרומוזום הגברי y) מה שמעיד בצורה מדהימה שהעם היהודי שמר על צניעות במשפחה לאורך הדורות!!!
מספר מקורות בחז"ל עולה כי לכהנים מיוחסות תכונות ספציפיות: מאוד זריזים, קנאים מאוד ולאמת ובעלי כוחות נפש עצומים! מה שמחייב שימת לב יתרה זה השליטה בתכונות אלו. מצד אחד הם יכולים להתפרץ בצורה קיצונית לתועלת (החשמונאים/מכבים שהיו כהנים הצליחו להכריע את צבאה האדיר של האימפריה היוונית). ומצד שני שבגלל קנאותם וקיצוניותם היתרה הכהנים יכולים למצוא את עצמם תדיר בסביבה של מריבות ומאבקי כח.
דוגמא בת זמננו להישיגים מרשימים אליהם יכולים להגיע כהנים: למתנה נוספת זכו הכהנים - נתינתם להם גם היכולת והזכות לברך את עם ישראל, כשהדגש הוא דוקא **מתוך אהבה!** (אילו באמת ישיכילו להשתמש בעוצמות שניתנו להם, אז גם האהבה שלהם תייה אמתית ומכל הלב!) ואף בארבעים שנה האחרונות מתקיימת "ברכת כהנים" המונית ברחבת הכתל בחול המועד סוכות ופסח. מומלץ מאוד להתברך מפייהם מכוון שהתלמוד מעיד על סגולתה: "כהנים מברכים והקב"ה מסכים על ידם".
רק שלא נשכח: יחסית לאומות העולם, כל יהודי מצווה: "זהייתם לי ממלכת כהנים וגוי קדוש". שנוכח לנווט את כוחות נפשנו **לבנייה ולתועלת** ולברך ולהתברך! (העורך)

הדאגה היחידה המותרת היא לדאוג למה דואגים.

פעם בא רב אחד לביתו של הגאון רבי **חיים סולובייצ'יק** זצ"ל והתלונן כי רב פלוני בא והתיישב בעירו והשיג את גבולו, ועל כן מבקש הוא איפוא, מרבי חיים שישלח מכתב לבני עדתו אשר בו הוא **אוסר** על אותו הרב להורות ולדון...

ענה רבי חיים ואמר לו: "מה אוכל אני לעשות בעניין זה, הרי יש כבר היתר ממאה רבנים?... תהא הלה ושאל: "ילמדנו רבינו ויראה לי **איפה כתוב** ההיתר הזה?" החזיר לו רבי חיים כשהוא מחייך: "מאה רבנים כבר השיגו איש את גבול רעהו..."

מתנה ריכוז, גרמניה, **פסח תשי"ה** ימים אחדים לפני השחרור... הפסח האחרון למלחמה... אך הרב **שמעון שמוקהמר** זצ"ל סירב להכניס לפיו מאכל כלשהו, שהיה בו חשש של חמץ. כוחותיו עזבוהו.

כשנשאל מדוע הוא מתעקש ואינו אוכל ממטבח המחנה, שהרי זה עניין של **פיקוח נפש אמיתי**, השיב בנחת: "במחנה יש ב"ה אלפי יהודים, אז מה אם יהיה אחד שלא יאכל חמץ? זה טוב בשביל כלל ישראל!"

את ימי העולם אפשר לחלק ל**שתי תקופות**: הראשונה במריאת העולם ועד מתן-התורה, והשנייה משעת מתן-התורה, שאז נקראו בני-ישראל בכינויי חיבה מיוחדים – **עם סגולה**; 'העם הנבחר ב', 'אגיו קדוש'.

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

שנו רבותינו שלושה דברים נקנים ביסורים: תורה וארץ ישראל ועולם הבא. ראיתי משל נפלא מאוד, למלך אחד היה בן יורש העצר שהוערך להתחתן, הגיע לפרק האיש מקדש, אבל המלך לא היה מוכן בשום פנים ואופן שהוא יתחתן עכשיו, הוא עדיין לא בנוי להקים בית, אין לו עדיין את הדעת להבין איך להקים ולטרוח עבור הבית, ואדם שלא טורח ועמל בעצמו אינו יכול להקים בית, הוא מטיל את עמלו על אחרים והבית לא יכול להתקיים כך.

לכן ציוה המלך על בנו שיתחיל לעבוד ולהשתכר, לעמול בעצמו, כדי שיוכל להיות ראוי. אבל הבן היה מפונק מאוד, הוא לא רצה ללכת לעבוד וכשראתה זאת המלכה ריחמה עליו ונתנה לו סכום כסף ואמרה לו שילך לאביו ויגיד לו שעבד וטרח וקיבל משכורת. לקח הבן את השטר והביאו לאביו, המלך מיד קרע את השטר לגזרים ובן המלך הלך לו, קריעת השטר לא הזיזה לו מאומה.

למחרת שוב נתנה לו אמו סכום כסף ואמרה לו שילכלך את ידי ויגיד לאביו שעבד וטרח הרבה ולכן התלכלך, לקח המלך את השטר וקרע אותו לגזרים ובן המלך הלך לו. למחרת, אמרה המלכה לבנה, כנראה לאבא יש ריח של נביאות, הוא מתנבא עליך ויודע שאתה לא עובד, אין ברירה בני אלא שתלך לעבוד, תמצא עבודה ותרוויח את היוםית שלך.

בלית ברירה שמע הבן לאמו ויצא לעבוד בעמל גדול יום שלם, קיבל סכום כסף ולעת ערב ניגש לאביו המלך ואמר לו, אבא, הנה עבדתי, תראה את הכסף, לקח המלך את הכסף ובא לקורעו, מיד צעק הבן, תעצור אבא, תעצור בבקשה, כל כך הועזתי על הכסף הזה, בבקשה אל תקרע אותו.

לקח אותו אביו חבקו ונשקו ואמר לו, עכשיו עבדת, עכשיו עמלת, אתמול ושלשום לא עמלת, קרעתי את הכסף ולא היה אכפת לך, אבל עתה לאחר שעמלת וטרחת על הכסף לא הסכמת שאקרע אותו, כאב לך, עכשיו שאתה יודע עמל ויגיעה מהו, תוכל להקים את ביתך.

התורה נקנית ביסורים כיון שרק אדם שעמל ומתייגע בתורה יודע להעריך את התורה הקדושה, כשלקוחים לו דקת לימוד כואב לו כאילו קורעים את ליבו, הוא צועק, אני לא יכול, אני רוצה ללמוד. אדם כזה יוכל לקנות את התורה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

סיפר החסיד רבי יונה

פרידמן נאמן ביתו של אדמו"ר **מירוסלב ברכפלד** שחמיו וחמותו לפני כחמישים שנה, היו שכנים ממש של מרן רבינו **יוסף שלום אלישיב** זצ"ל ברחוב חנן. והנה באחד הימים חמיו נסע באוטובוס וראה את מרן ז"ל, ולפתע ניגש אליו מרן ושאלו **היכן לרדת** בשביל להגיע הביתה.

יהודי יושב בקרון של

החשמלית, מעשן. אמר לו הנהג: היכן עיניך? הרי שלט לפניך: "לא לעשן." החזיר לו היהודי: והרי עוד שלט: "קח פרי ותהא בריא", אף לזו אני חייב להשמע?

כל העלונים: hamaor.net

כי עיקר הגלות הוא על ידי זה שבני ישראל **נפלים בלבם** ואין להם התחזקות שהם יקרים בעיני ד'. כי אלמלי היו מאמינים באהבת ד'. לישראל היו תמיד חזקים ושמוחים מגודל בטחונם בד', וכל רואיהם אפילו אומות העולם היו מכירים כי הם **זרע בך ה'** ולא היו נבזים כל כך בעיני אומות העולם.

כאשר צעד פעם הגאון רבי שלמה

זלמן אוידיבך זצ"ל, ברחובה של עיר בלווי בנו רבי **ברוך**, ביקש ממנו שיפנה את הקיוסק הסמוך ויקנה חבילת שוקולד. רבי ברוך מיהר כמובן לעשות בבקשתו. אך משחביט רבי שלמה זלמן בשוקולד, ביקש מבנו שיחזור שוב לקיוסק ויחליפנו בשוקולד אחר **משוכח יותר**...

לפליאתו של רבי ברוך מה ראה על ככה? השיב רבי שלמה זלמן וסיפר: "ישנו ילד אחד שנחלש בלימודים, ואביו בא לפני וביקש שאשים עיני עליו **ולעודד אותו**."

הבטחתי לילד שאקנה לו שוקולד טוב... צריך, אם כן, לקיים את הבטחתי ולראות שהשוקולד יהיה באמת שוקולד טוב..."

נכל שעולה האדם במדרגות, התביעה ממנו גדולה יותר.

זקן עם-הארץ סח את צערו לפני מכרו: כל ימי הוא מבקש לדעת, מה עושה הקהל ביום-כיפור בשעת כורעים, ואין מגיד לו. אמר לו מכרו: אף-על-פי שסוד גדול הוא, אגלה לך. ערב יום-כיפור מצניעים לחמניות בתיק של הטלית, ולמחר, בשעת כורעים, אוכלים אותן. שמח הזקן, שנתגלה לו סוד גדול זה, ושמר אותו בלבו. וכשהגיע יום-כיפור כרע יחד עם כל הקהל – ובאשר כרע שם שכב. התחילו טורדים אותו: רבי יהודי! סבא! קומה, למה תשכב? הפך הזקן פניו כלפי טורדיו,

ענה ואמר: טוב ויפה לכם, ששיניכם בפיכם, ואתם זריזים לאכול. אני אין לי בפי אלא שן אחת...

הנהגותיו קבועות היו בנפשו, של רבי **יוסף חיים זוננפלד** זצ"ל וקרָגלו שלא להטריח הזולת הנה כל כך מְשָׁרֵשׁ בו, שלא סבל כל שנוי או השתנות, אף אם הנסבות או התנאים השתנו. זאת נעוד: בגדלת נפשו העדיף ספון בריאות גופו, על פני ספון מדה נכונה, ששפחה בעקביות, ונבדאי גם תוך נסיונות, מיום שנכנס למאבק החיים. ובאותו ענין, הוא גם נמנע מלישתות תמיון בהשקמה לפני תפלת הבקר, גם בזמנים שקבר הנה חלש מאד והדבר הנה חשוב מאד לבריאותו,

ונמק זאת בקה שקשש שְׁמָא יטריח את הרפנית להשפכים קום שְׁנָשָׂא רבי יוסף חיים בְּשָׁנִית לא ספר לזונתו את דבר הקפדתו בענין שְׁרוּיָה בְּפִסְחָא, ומתמט אי דיעתה הכינה עבורו תבשיל **"שרויה"**. נודע הדבר לאנשי ביתו והם ספרו לו את הדבר. צָנָה עליהם רבי יוסף חיים לא לומר לזונתו דבר, וכדי לא לגרם לה תלישות הדעת **ועגמת נפש**, העדיף לאכל שְׁרוּיָה באותה שָׁנָה פְּנָרָאָה עֲשָׂה הַתָּרַת נְדָרִים לאותה שָׁנָה

כאשר היו שואלים את ראש

הישיבה הגרמ' **שיינברג** זצ"ל על מספר הציציות לא היה עונה ולפעמים ענה בבדיחותא כשאלה לא הינך יודע כמה שערות יש לך. ואכן יתכן שהרב לא היה סופר במדויק כמה לובש, ואומנם בביתו היה לובש יותר ממה **שלבש בחוץ**.

ואכן זכרנו בעשורי שפעם בחזרתו מהישיבה לביתו קרא לי משום איזה סיבה להיכנס עימו להדרו הפנימי וראיתיו לובש על עצמו עוד **כמות גדולה** מאוד של ציציות

רשימת תפוצה

hamaor.net@gmail.com

אי אפשר לקבל את התורה אלא **מתוך ענוה**. יחד עם זה, אנחנו כל הזמן שואפים למעלה.

לא מסתפקים ברודו. לא מתפשרים. כמו הצדיק, שהאור שלו זה שכל שהוא יותר ענו, כך הוא יותר בלי פשרות, הולך עד הסוף.

זה היופי של החסידות, זה **היופי של היהדות** הולכים עם הדברים עד הסוף ובאותו זמן עושים הכל בשיא השפלות והענוה. לא מקבלים מזה גאווה.

בפרשתנו, פרשת נשא, אנו למדים שאדם יכול להיות נזיר. מהו נזיר? אדם שמקבל על עצמו להתרחק **מהנאות שמותרות** לכל אדם: שתיית יין, חספורת השיער כדי להיראות נאה וכדומה. הרעיון שבניירות הוא ממש כמו התרגיל שעשה אנריקו ולוצ'י לנהג המונית הסיני.

הנזיר אומר ליצר הרע: אתה מנסה לגרור אותי לתאוות ולהנאות אסורות? אני אראה לך שאני **מסוגל להתאפק** ולהתרחק אפילו מהנאות מותרות. אתה חושב שתעבוד עלי ותרמה אותי? אני אראה לך שאני יותר חכם ממך. כי זו דרכו של היצר הרע: לנסות 'לגנוב' את דעת האדם בזמנים של חולשה ולהשיג לעצמו הישגים. ועל כן הדרך להילחם ביצר הרע היא **בשיתונו שלו**: לעבוד עליו, לרמות אותו ולהעמיד אותו במקומו.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לילי, יחיא בן ליליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזרה, שולמית חיה בת אסתר: עעידה מזל בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, ינאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אוריח, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בונגיס, יעקב בן נטלי, רמאל בן קררה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אליעזר בן רינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה, ישראל בן שמחה סבג, אואסינה בת גוריה חלפון, שמואל בן רבקה זכאי **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**